

va 44-52 K, tehát a gázra és villanyra az átlagos havi fogyasztás, átl. kiadás kb. 300 K lenne, ha ehhez tüzelőanyagra átlagos havi szerény 100 K-t számítunk, úgy egy tisztviselő havi kiadása fűtésre és világításra havi 400 K lenne, ami egy VII. fizetési osztálybeli alkalmazott törzsfizetésének felelne meg. (Es vajjon hány ilyen van Szegeden.)

A kérdés végtelen fontosságára és a közalkalmazottak elkeseredésének lecsillapítására való tekintettel kérjük és javasoljuk:

1. hogy a gázgyár számadásainak és könyveinek tüzetes megvizsgálására egy városi mérnökön kívül, egy városi vegyész és egy törvényszéki hites kereskedelmi ismeretekkel bíró könyvszakértő küldessék ki;

2. hogy a szakértő bizottság jelentése után és alapján megállapítandó gáz és villany egységáraknak az összes közalkalmazottak csupán 50 százalékát fizessék.

A küldöttség vezetője előszóval is tolmácsolta a tisztviselők kívánságait. Előadta, hogy előbb a háztulajdonosok, most pedig a gázgyár akarják a tisztviselőket teljesen megnyomorítani. Rámutatott azonkívül azokra a jelenségekre, amelyeket egyesek a szabad kereskedelem örve alatt állandósítani akarnak. A polgármester kijelentette, hogy a gázárak mérséklése iránti kérelmet a Tanács elé terjeszti. Közölte, hogy a románok egy métermázsza szénért 45 koronát kérnek. Egyébként a gázgyár könyveit harmadszor is felőlvizsgálattja. Rámutatott a gázgyár pénzügyi helyzetére is, hogy a rendelt szén árát a városnak kell előlegezni. Amikor a közalkalmazottak nyomorúságos helyzete került szóba, a drágaság még mindig nő, a fizetés pedig a régi. A polgármester azt válaszolta, hogy változik a helyzet, de nem jobbra. A románok nem adják ki a rég megvásárolt sőt, ami Pankotán fekszik, csak akkor, ha tetemesen magasabb árat fizet a város de a különbözetet nem pénzben, hanem élelmiszerben kellene adni. Így van a dolog, a lisztrel is. Az amerikaiak közbenjárására a szerbek megígérték Belgrádban, hogy a visszatartott kikindai lisztünket kiadják, de amint az amerikai megbízott kiment a szobából, nyomban hozzátette a szerb miniszteri hivatalnok, hogy kiadják a lisztet, de csak úgy, ha frankban fizetünk. Frankot pedig nem lehet szerezni. Lisztünk csak annyi van, hogy június első napjaiban lesz elég. A polgármester megígérte, hogy a szabad kereskedelem címén folytatott áruuzsorát a hatóság megfogja szüntetni.

Kaptuk a következő sorokat:

Tiltakozunk! A gázgyár minden tiltakozás ellenére önhatalmúlag megkezdte a felémelt gáz- és villanyárak behajtását, olyan adót hajt be a város közönségétől, melyhez a közismert szerződés szerint joga egyáltalán nincs, amelynek kivetésére és behajtására arra illetékes hatóság által feljogosítva nem lett. Sokan kifizetik a hatszoros árakat, mert félnek az órák leszerelésétől és mert most nem is mutatkozik túl magasnak a számla. Ahol takarékosan bántak a gázzal és villanyval, 100 korona most is kifutja. Ugy ám, de eddig alig lehetett használni a gázt főzésre, világításra pedig most kell a legkevesebb villany és gáz, hanem majd szeptember végétől kezdve hogyan fognak kinézni ezek a most szelid számlák? Hát ez látható már előre. Akkor majd nem azért kell igen sok helyen leszereltetni az órákat, mert az illetők nem akarják fizetni a számlákat, hanem azért, mert képtelenek lesznek fizetni a százakra rugó összegeket. De hát mit törődik azzal a gázgyár és a városi Tanács, hogy a mizera plebs sötétben lesz kénytelen elkölteni hideg vacsoráját.

Azokat, akik elég bátorsággal bírnak a számlák kifizetését megtagadni, arra figyelmeztetjük, hogy óráik leszerelését nemcsak a közismert és a szerződésen alapuló polgármesteri hirdetések alapján van joguk megakadályozni, hanem a büntető törvénykönyv 330, 332. §§. alapján is, mert magánlakásba a lakással rendelkező beleegyezése és jogos indok nélkül senki be nem mehet, már pedig a szerződésellenes eljárás nem nyújt jogos indokot az órák lezárására.

Tiltakozunk tehát a gáz- és villany órák leszerelése ellen, mert mi a szerződés szerinti számlákat kiegyenlítjük, de a jogtalanul felémelteteket nem fizetjük. Tessék perre vinni a dolgot, ha a bíróság úgy találja, hogy igaz van a gázgyárnak, mi meghajlunk de hát bajos lesz ugyebár olyan helyen keresni az igazságot, ahol azt bekötött szemmel szokták osztani.

A fogyasztók.

Még alaposabban megdrágították a gyógyszereket.

(Saját tudósítónktól.) A háború elején a magyarországi gyógyszerészek kiforgatták jelentőségéből azt a közmondást, hogy: drága konyha a patika (Mi a formájából forgatjuk ki egy kissé). Nem emelheték egyideig árait a patikusok, pedig minden konyha megdrágult, csak éppen az övéké nem. De aztán kárpótolták magukat.

A háború után ismét volt áremelés a gyógyszerárakban, még pedig tetemes. Ez igazán nem régen történt. Most meg követi a legújabb, alapos, 100 százalékos emelés. A megokolás az volna, hogy a gyógyszer kevés mindenütt az országban s ami van, azt nagyon drágán adják. De a gyógyszerészek nem közölték a nyilvánossággal sem az áremelést, sem a megokolást. Egyszerűen megállapították egymás közt az árakat s azokat már életbe is léptették. Életbeléptették, mielőtt még dr. Wolf Ferenc tisztifőorvos hazaérkezett volna párisi útjáról, ahová tudvalevően gyógyárak beszerzése végett utazott ki. Lehetséges, hogy dr. Wolf nagyobb mennyiségű gyógyszert fog beszerezni s akkor a gyógyszerhiány megszűnik, pláne ha a főorvos az állandó beszerzés lehetőségéről is gondoskodik. Vajjon akkor leszállítják-e a gyógyszerészek az új árakat, amelyekről mutatónak egy kis kimutatást készítettünk:

A legkelendőbb gyógyszer, az aszpirin, a mi már fölemelt árban grammonként 40 fillér volt, most 80 fillér. A pyramidol (aminek 25 centigrammos adagunak kellene lenni a rendszeres adagolásban, de tényleg már régóta csak 10 centigrammos) 40 fillér volt s most 80 fillér. A Bay Rhun, 250 grm., 12 korona volt, most 20 koronáért adják, a Diana-sós-borszeszből a kisüveg 3 korona 60 fillér, most 5 korona, a közép nagyságú üveg 10.50 volt, most 15 korona, a nagy üveg 16 korona volt, most 28 korona. A Lysoformból 100 grm. 2 korona 50 fillér volt, most 5 korona. Az Ichtyolsalicilyből 50 gr. 5 K volt most 12, Az Ujlaki-bajuszpedró 1 korona volt, most 3 korona. (Az Ujlaki-bajuszpedró bántan fölemelheték volna 30 koronára, mert akinek máma is nagyon fontos, hogy szépen álljon a bajusza, az fizesse meg a passzióját.) Az Egles-fogpép 2 korona 50 fillér volt, most 6 korona. Félliter csukamájolaj árát 10 koronáról 15 koronára emelték.

A recepturákról itt nem közölhetünk kimutatást, de elég legyen annyi, hogy minden szer árát alaposan fölemelték. Szóval, a közmondásnak megint érvényt szereztek, hogy úgy mondjuk, visszaállították régi jogaiba.

A dohánygyár megbízottai a francia városparancsnoknál

— Mi lesz a szivarkiosztással. —

(Saját tudósítónktól.) A dohánygyári igazgatóság megbízottjai megjelentek Betrix ezredes francia városparancsnoknál s előadták neki, hogy a dohánygyár munkásnői, számszerint hétszázan, súlyos viszonyok között élnek, mert a mai viszonyok között nagyon kevés a fizetésük. Ezen úgy lehetne segíteni, ha a gyár rendszeresen elárúsíthatná a szivarkészleteit. A szivarkiosztás dolgában azonban némi differencia van a városi hatóság és a dohánygyár, illetőleg fölöttes hatósága, a pénzügyigazgatóság között. A város ugyanis a maga javára akarná kiárúsítani a készleteket, annyiban, hogy a fölemelt dohányárakból az általános kiadások fődőzésére a városnak szerezne jövedelmet. Ezzel szemben a többlet s általában a bevételi jövedelem a dohánygyári alkalmazottak fizetésének megjelöltására volna szükséges. A munkásnők fizetése ugyanis havi 320 korona, a miből soknak családot kell eltartania.

Betrix ezredes azt a kívánságát fejezte ki, hogy a gyár vezetősége részletes írásbeli kimutatást terjesszen eléje a dohánygyári alkalmazottak jövedelmi viszonyairól, hogy megélhetési lehetőségeikről tájékozódást szerezzon. Ehhez képest fog határozni.

Ha a szivarkiosztást elrendelik, 7-800 ezer korona értékű szivar kerülhet forgalomba. A gyár üzeme rendszeren folytatódik és naponként 60.000 korona értékű szivart lehet gyártani. A szivarok természetesen, mint már az első kiosztáskor is tapasztalható volt, nem olyan prima minőségűek, mint normális viszonyok között, mert a kellő kiszáritásukra nincs idő.

Hogy a szegedi szivaroknak a Délvidéken is olyan nagy keresletük volt s hogy ügynökök ezer meg ezer számra exportálták, ennek magyarázatául szolgálhat a pécsi és a temesvári dohánygyárak üzemének szünetelése. A pécsi gyárat a szerb kormányzat teljesen beszüntette, minden anyagát és felszerelését Szerbiába vitette. A temesvári dohánygyárnak ma ugyan még nem ez a sorsa, de az üzemét ott is beszüntették.

A dohánykísárusokat, akik már régóta áru nélkül tengődnek, mialatt titkos lánckereskedők még most is folytatják rejtett üzleteiket, elsősorban az érdekelné persze, hogy mikor kezdődik már a dohánykiosztás. Erre nézve biztos határidőt még az illetékesek sem tudnak. Sokáig a kiosztás nem késheik már. A dohánygyárnak egyébként az év végéig van dohánykészlete s a munka, mint említettük, rendszeresen folyik.

Fehér zománc butorok legjobban és legolcsóbban beszerezhetők

BUTOR OTTHON

Széchenyi-tér 7. (Csongrádi palota.)
Üzleti telefon 439. Gyári telefon 1344

247

Football labdák,

és kellékek, férfi nyári trikó ingek, futó cipők, térd- boka és csontvédők, lábszárharisnyák lawentennis labdák, lawen-tennis közép háló, diskos stb.

Honvéd-tér 8. l. em. 1. ajtó.

Komlósinál,